

SKATTEMINISTERIET

j.nr. 09-144826
Dato : 9. september 2009

Til

Folketingets Skatteudvalg

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 505 af 11. august 2009.
(Alm. del).

Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Jesper Petersen (SF).

Kristian Jensen

/Tina R. Olsen

Spørgsmål 505:

Ministeren anmodes om at oplyse, i hvor mange tilfælde domstolene i årene 2003 - 2008 har nedsat straffen for overtrædelse af straffelovens § 289 og skattekontrollovens § 13 med den begrundelse, at der er gået for lang tid fra forbrydelsen blev begået, til sagen blev behandlet ved domstolen, og der således kan være sket en overtrædelse af Den Europæiske Menneskeretskonvention, se f.eks. Vestre Landsrets dom af 19. marts 2009 offentliggjort som SKM 2009.434 VLR. Endvidere ønskes oplyst, i hvilke tilfælde den lange sagsbehandlingstid skyldes henholdsvis domstolene, politiet (anklagemyndigheden) eller SKAT.

Svar:

SKAT har overfor mig oplyst, at domstolenes begrundelse for strafudmåling, herunder vægtning af strafnedsættelsesgrunde typisk er meget summariske. Det er derfor ikke muligt på et entydigt grundlag at oplyse antallet af domme i årene 2003 - 2008, hvor straffen for overtrædelse af skattekontrollovens § 13 og straffelovens § 289 er nedsat med den begrundelse, at der kan være sket en overtrædelse af Den Europæiske Menneskerettighedskonventions krav om, at sagen afgøres indenfor rimelig tid.

SKAT har oplyst, at der er tale om et ikke uvæsentligt antal sager, hvor der sker strafnedsættelse på grund af forholdets alder, jf. straffelovens strafnedsættelsesgrunde.

Der er to forskellige strafnedsættelsesgrunde i straffeloven knyttet til forholdets alder. Den ene retter sig mod sagsbehandlingstiden, som myndighederne har rådighed over, og den anden vedrører alene den tid, der er gået fra den strafbare handling foretaget til dens pådømmelse. Det er alene en urimelig lang sagsbehandlingstid, som ikke skyldes tiltaltes forhold, der konstituerer en overtrædelse af Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

Det er ikke usædvanligt, at der først falder dom i en straffesag flere år efter, at forholdet er begået, når der er tale om overtrædelse af skattekontrollovens § 13 og straffelovens § 289. Skatteyderen har krav på, at skatteansættelsen er endelig, således at det materielle grundlag for en straffesag er fastlagt. Da skatteyderen af retssikkerhedsmæssige grunde har adgang til at klage over skatteansættelsen med mulighed for en endelig afgørelse ved domstolene, kan en sådan proces udskyde straffesagen. I denne situation er der intet at bebrejde nogen af parterne.

Den i spørgsmålet nævnte dom, offentliggjort som SKM 2009.434, illustrerer problemstillingen vedrørende sagsbehandlingstiden. Byretten mente, at sagsbehandlingstiden havde været urimelig lang, selvom det skyldtes, at straffesagen havde afventet afgørelser i Landsskatteretten.

Vestre Landsret mente ikke, at der var tale om urimelig lang sagsbehandlingstid. Vestre Landsret henviste i stedet til forholdets alder som strafnedsættelsesgrund med en bemærkning om, at en del af perioden kunne henføres til tiltaltes forhold.